

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم وبر زنده یک تن مباد
همه سر به سرت تن به کشنن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان

پنجه فولاد

قهرمان، عصر، حاضر، این سخن یادت نره
خانه و نان و لباس مرد و زن، یادت نره
سوی خوبان گه گهی، **چشمک زدن** یادت نره
پیرهن، تنبان، قره قل، با چین یادت نره
چرس و نسوار و چلم، ای جان، من یادت نره

یاد ایامی که در کابل، بهاری داشتیم
در بهاران، هر طرف گشت و گذاری داشتیم
قرغه و پغمان و استالف، قراری داشتیم
بس پلان، دانه و دام و شکاری داشتیم

وعده شهر نو، دان چمن یادت نره

یاد نوروز و برات و عید، قربان هم بخیر
رفت و آمد ها و دیدار، عزیزان هم بخیر
میله گل غندی و سیر، سخی جان هم بخیر
شرط بندی های پیران و جوانان هم بخیر

گر پل بهسود رفتی، آمدن یادت نره

زور بی قالب، به میهن، خود نمایی میکنه
زاغ بی دُم، دور گل، نغمه سرایی میکنه

موش ، در نزد پشک ، دیده در ای میکنه
ناخلف ، حتا به بابا بیوفایی میکنه

احترام و حرمت ، مادر وطن یادت نره

چادر تبعیض ، بر روی زنان افتاده بود
حق زن در زیر پای ناکسان افتاده بود
گوشة منزل ، اسیر و بی زبان افتاده بود
گرچه مادر بود ، با آه و فغان افتاده بود

اولین استاد حرف و ، گپ زدن یادت نره

ظالمان درس سیاست ، بی کتابت داده اند
دالر و کلدار و رُبل بی حسابت داده اند
با پلان شوم امریکا ، نقابت داده اند
عاقبت از خون هم میهن ، شرابت داده اند

طفل مظلوم یتیم و ، بیوه زن یادت نره

ای جناب بوش ، می نازم که تو ، با ماستی !!!
با تونی بیلیر و شارون ، گاهی با ملاستی
گاهی با پوتین و کرزی ، گاهی هم تنهاستی
گاهی چون اسامه و ملاعمر ، رسواستی

ملت باغیرت و ، زنجیرشکن یادت نره

إنگلیسی ها ، زراه دین و مذهب تاختند
آبروی خویشن را ، روسها ، مفت باختند
لغتی های عرب ، دامی ز جهل انداختند
مثل خود ما را به امریکاش ، نوکر ساختند

پنجه فولاد افغان ، ریشه کن یادت نره

کاش بودی شاه امان الله درین عصر و زمان
با وزیری ، همچو اکبرخان ، آن شیر ژیان
پرچم وحدت و استقلال ، بودی جاودان
ریشه کن می گشت استعمار ، از افغانستان
دشمنان را مُشت سنگی ، بر دهن یادت نره

حیف ، قدر و حرمت بیچاره را نشناختیم

با ملا ها و چلی ها ، سخت بر او تاختیم
بیوطن ، آواره ، از شهر و دیارش ساختیم
ثروت داد خدara ، مُفت و بیجا باختیم
باندامت ، پاره تا دامن ، یخن یادت نره

یاد ایامی که مارا جشن استقلال بود
بر وزیر و ، بر اجیر و ، تاجر و بقال بود
هر فقیر و هر غنی ، آسوده و خوشحال بود
وحدت پندار و هم اقوال و هم اعمال بود
حال جنگ کرگس و زاغ و زغن یادت نره

روز و شب ورد زبان خویش وحدت کرده ایم
در عمل ، از جمله همنوع ، نفرت کرده ایم
افتخار خویشتن ، بغض و عداوت کرده ایم
پشت ادیان الهی ، سخت ، تهمت کرده ایم
روز محشر پیش داور ، آمدن یادت نره

ای تفنگ سالار ، کیش و دین و آین تو جنگ
روز و شب داری عبادت ، با کلنگ و با تفنگ
شیشه دل پاک بنما ، از تمام رنگ و زنگ
ashraf مخلوق میباشی ، نه کفتار و پلنگ

مظهر وصف و صفات حق شدن یادت نره

خامه تدبیر ما ، آخر به جولان آمده
واژه های وحدت عالم به میدان آمده
صفحه دل پاک ، بر تحریر پیمان آمده
صلح عالم در جهان ، دارو و درمان آمده

سُفته های شاعران ، در انجمن یادت نره

رسم و آین دورنگی از جهان بیگانه شد
کینه و بغض و عداوت ، کسب هر دیوانه شد
اهل عالم عضو ، بر یک خانه و کاشانه شد
زن به مثل زلف و اما ، مرد بر او شانه شد

«نعمتا» بلبل به شاخ نسترن یادت نره